

"VEJE TIL UDVIKLING" - VEJE TIL AFVIKLING?

(JULI 2010)

Så kom sommeren. Den har været længe ventet.

Både med hensyn til vejret, men også afslutningen af en hektisk sæson har vi set frem til med længsel.

Travlt, det har vi haft.

Vi ser tilbage på en veloverstået festival i Esbjerg; en helt ny hjemmeside for Teatercentrum; et gennemført forsøgsår med "Kulturpakker", som nu fortsætter endnu et år, denne gang både i Haderslev og i Kalundborg - og meget mere.

Det var også dette forår, at vi fik den længe ventede rapport fra kulturministerens teaterudvalg, "Veje til Udvikling". Hele teaterområdet har været politisk lammet i de 1½ år vi har ventet, så det var med stor spænding, der blev taget imod.

Desværre blev det jo tydeliggjort, at man kan ikke lave teatervisioner, hvis kommissoriet er en spændetrøje.

Læs herunder det høringsvar, som UBOT har sendt til ministeren:

"Udvalget for Børne- og Opsøgende Teater har med interesse læst rapporten "Veje til Udvikling", som er udarbejdet af Kulturministeriets Teaterudvalg.

Allerførst noterer udvalget sig de mange rosede omtaler af børneteateret, forstået som den del af teatermiljøet, som gennem mere end 40 år har beskæftiget sig specifikt med scenekunst for børn og unge, fortrinsvist i en opsøgende form.

Vi betragter det som en stor anerkendelse af den signifikante betydning for teaterlivet, som netop disse teatre har haft gennem mange år og stadig har.

Denne anerkendelse skal ses på trods af, at børneteatrene er forankret allernederst i den hierarkiske pyramide, som teaterudvalget skitserer i rapporten.

Den højest opnåelige status for børneteatrene i dette nuværende hierarki er egnsteatrene / små storbyteatre, og derved bevæger disse teatre sig i den absolut laveste del af det økonomiske system, selvom teatrene henvender sig til ca. 25% af det potentielle publikum og i praksis spiller teater for mere end 500.000 børn og unge hvert år.

Teaterudvalget anerkender ligeledes den store internationale aktivitet og succes, som disse teatre har.

En succes, som er opnået gennem mange års intensivt samarbejde med udlandet og en massiv udenlandsk interesse for den opsøgende teaterform, som er udviklet og forfinet i Danmark af børneteatrene.

Når dette så er sagt, undrer det os, at anerkendelsen ikke bruges til mere i rapporten end netop bare en anerkendelse.

Vi mener det kunne være interessant, hvis man gik et spadestik dybere og undersøgte hvorfor denne type teater har genereret en sådan succes. Vi tror der ligger et betydeligt potentiale i den måde, som børneteateret har udviklet scenekunsten på.

Vi oplever, at teaterudvalget i for høj grad har valgt at betragte scenekunsten i Danmark på den allerede eksisterende scenekunsts præmisser og derved ikke stiller sig til rådighed for konsekvenserne af det paradigmeskifte, som teaterudvalget selv beskriver.

En del af forklaringen på dette kan naturligvis skyldes teaterudvalgets kommissorium.

Det er svært – tenderende det umulige – at skabe en seriøs vision for dansk teaterliv, når man skal friholde så stor en spiller på banen som Det Kongelige Teater.

Her tænker vi ikke kun på det økonomiske, men i lige så høj grad på muligheden for at lade alle i teaterlivet supplere hinanden.

Teaterrapporten taler om vigtigheden af samarbejder på tværs og det er klart, at det også er interessant at tale om de opgaver som DKT varetager og overveje om de kunne løses på en bedre måde.

F.eks. er DKT's børneteaterforpligtelse en opgave, som med fordel kunne udvikles i samarbejde med, eller

endog overgå til vores del af branchen.

I det hele taget er udgangspunktet for at diskutere visioner og fremtidig udvikling for scenekunsten i den grad stækket, når man på forhånd ikke må inddrage alle elementer og samtidigt konstant skal kunne finansiere hvert lille tiltag af eksisterende midler.

Vi oplever, at det er ærgerligt for området, at der ikke med teaterudvalgets kommissorium er lagt op til en fordomsfri og helt åben debat om fremtiden.

Vi er dog enige med teaterudvalget i deres forslag til tiltag for scenekunsten for børn og unge – statsensemble, nationalscene etc. - men beklager naturligvis, at disse forslag står uden finansiering.

Et af de store fokuspunkter, vi har i vores arbejde er formidlingen af scenekunst for børn og unge og vi er enige i, at dette område kræver større opmærksomhed.

Hele ideen med det opsøgende teater handler om, at lade alle børn og unge uanset social, etnisk og økonomisk baggrund møde scenekunsten og dette projekt er en af grundstenene for fremtidens scenekunst.

Vi arbejder aktivt for at give scenekunsten en plads i uddannelsessystemet og dette arbejde kunne trænge til en meget større politisk bevågenhed. Vi kunne ønske, at udbredelsen af kunst til børn og unge havde lige så stor vægt som i vores nabolande i Norden.

Vi fokuserer ligeledes på inddragelse af børnene og de unge i arbejdet med formidling.

Teaterudvalgets eksempel fra National Theatre i London er naturligvis interessant, men effekten af et sådant arbejde ville være meget større, hvis de opsøgende teatre blev givet mulighed for at gennemføre lignende tiltag.

Dette kræver også et fokus på uddannelsen af kunstnerne og vi er enige i, at man bør undersøge hele området indenfor de scenekunstneriske uddannelser.

Vi mener dog yderligere, at hvis man fjerner billetkøbsordningen, går man stik i mod ambitionen om at

prioritere formidlingen af scenekunst højt, da en overvejende del af ordninger er gået til at sikre at børn og unge kommer i teatret.

Derfor tror vi heller ikke på overførelsen af midlerne fra billetkøbsordningen til en udviklingspulje hos et udvidet scenekunstudvalg.

For det første tror vi på mangfoldighed og et så bredt scenekunst syn som muligt og det kan en centralisering med et enkelt udvalg ikke honorere.

Vi synes, at vi indenfor vores område har vist at mangfoldighed fører til udvikling og denne erfaring bør tilgodeses i måden man fordeler midler på, og for det andet strander hele den ide på at forslaget reelt kun omfordeler under 10 % af de samlede midler på teaterområdet og det får man ikke megen udvikling for.

Vi har, både som politikere og som branche, med den diskussion om teaterlov, der nu har kørt i en del år, en stor mulighed for at indrette det danske scenekunsthiv efter fremtidens præmisser.

Denne mulighed synes vi ikke, er blevet grebet med "Veje til Udvikling".

Derfor foreslår vi, at der i den kommende tid bliver givet mulighed for reelt at diskutere hele scenekunst området, således at en kommende teaterlov ikke har udspillet sin funktion allerede efter ganske få år.

Vi stiller os gerne til rådighed for en sådan diskussion."

Jeg ønsker alle en god sommer og glæder mig til en ny spændende sæson.

Henrik Køhler

Teatercentrum